

Resolució 316/2019, de 30 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 244/2019

Administració reclamada: Universitat de Lleida

Informació reclamada: Investigació interna feta al Consorci Escola Tècnica d'Igualada.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: L'informe reclamat conté efectivament dades de persones posades en relació amb la possibilitat de què haguessin pogut prendre part en la comissió d'infraccions; tot i que les conclusions de l'informe assenyalen l'absència de responsabilitat sancionadora, és cert que les persones afectades han estat posades en relació amb la possible comissió d'infraccions, de manera que es produeix la circumstància prevista per l'article 23 LTAIPBG, que prohibeix la difusió de les dades personals afectades en aquests casos. L'informe de l'APDCAT també posa de relleu la inviabilitat en aquest cas de la possibilitat d'anonimitzar les dades personals que consten a l'informe reclamat, bé sigui perquè els coneixements d'ell que sembla tenir la persona reclamant li permetrien esbrinar la identitat de les persones concernides, i perquè aquesta eventual anonimització segurament privaria en gran part de comprensibilitat l'informe en qüestió.

Paraules clau: Universitats. Informes reservats. Denúncies. Infraccions. Reclamació contra desestimació. Derivació. Límits. Dades personals. Dades especialment protegides. Infraccions penals o administratives.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 12 d'abril de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 244/2019, presentada contra la Universitat de Lleida, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de febrer de 2019 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a la Secretaria d'Universitats i Recerca de la Generalitat (SUR): *Accedir als informes, documents i/o expedients que es van fer des de l'Administració pública (des de la UPC, des del mateix Consorci i des de la Generalitat), en relació al CETI, Consorci Escola Tècnica d'Igualada, format per l'Ajuntament d'Igualada, la UPC i la Generalitat, sobre una denúncia anònima l'any 2015, que alertava d'irregularitats en el cobrament d'unes factures per part de càrrecs de l'Escola i del Consorci. Demana la informació en format Word o PDF i per correu electrònic.*
3. El 9 d'abril de 2019 el Rector de la Universitat de Lleida informa a la persona reclamant que el 8 de març de 2019 la SUR li va derivar la sol·licitud indicada a l'antecedent anterior. Informa també

que l'1 de setembre de 2018 es va dissoldre i extingir el CETI i que tota la seva documentació va passar a ser custodiada per la Universitat de Lleida. Assenyala que al CETI hi prestava serveis personal del propi CETI i de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), que la documentació relativa al personal de l'UPC continua en poder d'aquesta Universitat, malgrat que alguns d'aquests treballadors van acordar passar a la Universitat de Lleida l'1 de setembre de 2018. A la documentació rebuda per la Universitat de Lleida hi consta una denúncia anònima, que va donar lloc a una informació reservada, que va concloure que no hi havia comportaments irregulars i que no procedia l'obertura d'un procediment administratiu. Aquesta documentació no es podria facilitar en aplicació de l'article 23 LTAIPBG.

4. La Reclamació presentada el 12 d'abril de 2019 indica que la informació que vol obtenir la persona reclamant és l'informe de la investigació interna que es va fer al CETI sobre una denúncia anònima l'any 2015, que alertava d'irregularitats en el cobrament d'unes factures per part de responsables de l'Escola. Qüestiona que el que demana tingui la condició de dades personals especialment protegides que invoca la Universitat.
5. El 24 d'abril de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la Universitat de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 6 de maig de 2019 la GAIP sol·licita un informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT), atès que la informació sol·licitada és denegada per contenir presumptament dades especialment protegides.
7. El 15 de maig de 2019 la GAIP rep l'informe de la Universitat de Lleida. Considera que la Universitat ja ha facilitat a la persona reclamant tota la informació que li podia donar atesa la necessitat de protegir les dades personals especialment protegides afectades.
8. El 28 de maig de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou que per aplicació de les limitacions previstes pels articles 23 i 24 LTAIPBTG s'hauria de denegar l'accés a l'informe resultant de la informació reservada duta a terme al sí de l'Escola Tècnica d'Igualada, llevat que les persones afectades donin el seu consentiment. Fonamenta aquesta conclusió en les consideracions següents:

“Des de la perspectiva de la protecció de dades, malgrat que les actuacions prèvies finalitzin amb el seu arxiu i no s'incoï un procediment sancionador o disciplinari, la informació sobre les persones denunciades o investigades es considera informació relacionada amb la comissió d'infraccions administratives. Cal tenir present que el sol fet de facilitar informació d'una persona que ha estat investigada en relació amb una conducta o amb uns fets per tal d'esbrinar si són o no sancionables, encara que finalment es determini que no ho són, podria ocasionar un greu perjudici en la privacitat de l'afectat, particularment, en atenció a la naturalesa i gravetat dels fets investigats. Això fa que,

tot i el dubte que pugui sorgir respecte a la seva inclusió en el règim d'accés de l'article 23 de l'LTC -per no haver-se iniciat el procediment sancionador o disciplinari-, una ponderació raonada entre els diferents drets i interessos en joc que caldria fer d'acord amb l'article 24.2 de l'LTC, també ens obligaria a tenir en compte aquesta circumstància que podria comportar una denegació de l'accés a aquesta informació.

L'LTC exclou la possibilitat d'accedir a la informació referida a la comissió d'infraccions penals o administratives, tret que la sanció o pena comporti l'amonestació pública a l'infractor o que es compti amb el consentiment exprés dels afectats en el moment de formular la sol·licitud. No consta que en el present cas s'hagi aportat aquest consentiment.

Per tant, l'accés de la persona reclamant a la informació personal de la persona o persones investigades inclosa en l'informe resultant de la informació reservada hauria de veure's limitat sobre la base del que preveu l'article 23 de l'LTC.

Dit això, cal fer notar que la normativa de transparència habilita la possibilitat de donar accés a la informació pública amb la prèvia anonimització de les dades de caràcter personal (article 15.4 LT). Ara bé, en el cas que ens ocupa, sembla que l'anonimització no seria un mecanisme viable per donar accés a la informació, atès que, en atenció als termes en què se sol·licita la informació pública, sembla que la persona reclamant podria ja conèixer la identitat de la persona o persones investigades pel CETI".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Sobre el dret d'accés a la informació reclamada

D'acord amb els antecedents, l'objecte de la Reclamació és l'informe elaborat per la investigació interna duta a terme al sí del Consorci Escola Tècnica d'Igualada arrel d'una denúncia anònima de l'any 2015, que hauria alertat d'irregularitats en el cobrament de factures per part d'alguns dels seus responsables.

L'informe de l'APDCAT referit també als antecedents argumenta que aquesta informació no es pot facilitar a la persona reclamant perquè conté dades personals especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG. Segons aquest precepte, les sol·licituds d'accés a la informació pública han de ser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives. L'informe reclamat conté efectivament dades de persones posades en relació amb la possibilitat de què haguessin pogut prendre part en la comissió d'infraccions; tot i que les

conclusions de l'informe assenyalen l'absència de responsabilitat sancionadora, és cert que les persones afectades han estat posades en relació amb la possible comissió d'infraccions, de manera que es produeix la circumstància prevista per l'article 23 LTAIPBG, que prohibeix la difusió de les dades personals afectades en aquests casos.

Per una altra banda, l'informe de l'APDCAT també posa de relleu la inviabilitat en aquest cas de la possibilitat d'anonimitzar les dades personals que consten a l'informe reclamat, bé sigui perquè els coneixements d'ell que sembla tenir la persona reclamant li permetrien esbrinar la identitat de les persones concernides, i també perquè aquesta eventual anonimització segurament privaria en gran part de comprensibilitat l'informe en qüestió.

Per tant, i en coherència amb l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment, escau desestimar la Reclamació i denegar el dret d'accés a la informació reclamada, degut a què conté dades personals especialment protegides.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 244/2019 i denegar el dret de la persona reclamant a la informació indicada a l'antecedent 4 perquè conté dades personals especialment protegides.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 244/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta